

649   Enefte Beh. af Lovf. om Forandr. i de gjæld. Best. om løbestr. Betalingsterminer.

650

ning af Ombytningen af Statsfonds- og Bankfondsbeviser".

(3die Behandling i Landsthinget findes i detses Tidende Spalte 292 og 3die Behandling i Folkethinget i detses Tidende Spalte 1171).

Intet Endringsforslag var stillet. Sagen i dens Helhed fattes under Forhandling.

Finantsministeren: Jeg skal gjøre opmærksom paa den lille Endring, som er foretaget i Lovforslaget, siden det sendtes fra dette Thing til Folkethinget; det er kun, at der i første Paragraf efter Ordet „Indsenderen" er indskudt: „eller, hvis Beviset lyder paa et Beløb af 200 Rd. eller derunder, Ministeriet", det vil sige, at der for disse smaa Duplikatbevisers Bedkommende er givet en Leilighed til at faae dem ud af Verden, selv om den private Besidder ikke vil udrede den Udgift, som dermed er forbunden. Da det ogsaa for det Offentlige har sin Interesse, at disse Duplikatbeviser ikke blive liggende, har jeg ikke villet modsætte mig det stillede Forslag, som derpaa blev vedtaget i Folkethinget, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger med det lille Tillæg, til det erede Things Belvilje.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslaget (se Tillæg C. Spalte 59—60)

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget er nu færdigt fra Rigsdagen og vil blive tilstillet Conseilspresidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Enefte Behandling af: „Forslag til Lov om Forandring i de gjældende Regler om løbestr. Betalingsterminer".

(3die Behandling i Landsthinget findes i detses Tidende Spalte 341 og 3die Behandling i Folkethinget i detses Tidende Spalte 1131).

Indenrigsministeren: Det høie Thing vil se, at dette Lovforslag har faaet en Tilvæxt, siden det forløb Thinget, og at denne Tilvæxt omhandler en Gjenstand, som allerede er bleven bragt paa Dmtale i dette Thing ved Sagens Behandling,

men som man undlod at stille Endringsforslag om, fordi man frygtede for at give det hele Lovforslag et saadant Omfang, at man derved vilde forhindre dets Bliven til Lov. Dette samme Spørgsmaal blev imidlertid ogsaa reist ved Sagens Behandling i det andet Thing, og der fremkom der et Forslag, som jeg, med nogle Modifikationer, troede at kunne gaa ind paa. Det er det saaledes forandrede Forslag, som nu foreligger det høie Thing, og som jeg tror baade er fyldestgjørende og stemmende med Alt, hvad der behøves i det praktiske Liv. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale at vedtage Lovforslaget med det lille Tillæg, saaledes som det nu foreligger fra det andet Thing.

Nellemann: Jeg skal ligeledes tillade mig at anbefale det lille Lovforslag. Det ligger saa meget mere naturligt for mig at gjøre det, som jeg netop ved Sagens 1ste Behandling tillod mig at gjøre nogle Bemærkninger omtrent i den Retning, hvori Lovforslagets § 2 gaar. Jeg tillod mig nemlig at gjøre opmærksom paa det Unskelige i at tilveiebringe bestemte Forskrifter angaaende de saakaldte Løb dage, angaaende i hvilke Tilfælde de skulle gjælde og i hvilke Tilfælde ikke, og jeg tror, at Lovforslaget, saaledes som det nu lyder, i det Henseende tilfredsstiller de Fordringer, der i saa Henseende kunne stilles. Som det vil bemærkes, handler § 2 kun om Løb dage i Henhold til Danste Lovs 5—14—3, saaledes, at Paragrafen altsaa ikke berører Løb dage ved Bøxler og andre lignende Dokumenter. Dernæst vil det ses, at Lovforslagets § 2 citerer norske Lovs 5—13—1. Det ligger deri, at Loven skal gjælde ogsaa for Færgerne. Derimod er der ingen Anledning til at citere norske Lov i den første Paragraf, thi norske Lov kender ikke Omflagsterminer, og disse kendes altsaa heller ikke paa Færgerne, hvoraf følger, at det ikke er nødvendigt at ophæve dem der. Derimod gjælde Løb dage efter norske Lov, og som Følge deraf maa de Bestemmelser, man vil tage om Løb dage, ogsaa finde Anvendelse paa Færgerne. I Øvrigt ere Bestemmelserne jo navnlig beregnede paa at udelukke den legale Forlængelse af Betalingsfristen ved de Gjældsforhold, som kun ere bestemte til at skulle gjælde i kort Tid, og hvor en saadan Forlængelse ikke er naturlig. Det er jo altid en Sjønssag, om man vil sætte Grændsen imellem disse længere og kortere Gjældsforhold paa den ene eller paa den anden Maade; men det forekommer mig, at Lovforslaget i denne Henseende er gaaet en meget heldig Vej ved at gjøre et Nav til Grændsen, eller, hvis Gjældsforholdet er indgaaet paa Opfølgelse,